

“FOGD A KEZEM”

Szinopszis

Film készítői: Labovszky Tamara, Simo Lakatos Barna rendező, Mezei Zoltán operatőr, Szigethy S. Eszter vágó

Film hossza: 55 perc

Az „állami gondozás”, nevelésbe vett gyermekek helyzetének kérdése neuralgikus pontja a modern társadalomnak. Hazánkban is fel-fellángolnak a viták, akár parlamentáris szinten is, ám a probléma alapjára rávilágítani csak a személyes sorsokon, döntéseken, vállalásokon keresztül lehet.

Filmünk célja társadalmi érzékenyítés, felelősségvállalás, prevenciós célokra történő felhasználás. Labovszky Tamara 27 éve dolgozik a szociális szférában, ebből 13 éve a gyermekvédelemben. Rendszerszemléleti, interdiszciplinális gondolkodás módja által a munkája számos gyermek életét segítette.

Dokumentumfilmünk a mai magyar gyermekvédelmi rendszerbe, egy hivatalos gyermekvédelmi gyám egy napjába, a rendszert megélt - ma már felnőtt - gyerekek emlékeibe és néhány állami gondozásban élő gyermek álmaiba nyújt bepillantást. A film Tamara, mint szakember egy munka napját követi végig ébredéstől - lefekvésig, dokumentarista szemmel, Tapolcán és környékén. Ébredés, reggeli kávé a lakásban, munkába vezetés, irodai pillanatok, ebéd, a gyermekek látogatása, majd hazatérés, kutyasétáltatás, lefekvés. A főbb állomások között narrátor olvassa be a ma már felnőtt, volt állami gondozottak gondolatait, melyek az állami gondozásban eltöltött gyermekkoruk, számukra legmeghatározóbb pozitív és negatív érzéseit, élményeit írják le.

Példa, idézet arra a kérdésre, hogy milyen pozitív és negatív élményük volt:

1. Pozitív élmény: lehetőség, biztonság.

Negatív élmény: következetlenség, bizalomhiány, nem megfelelő feltételek, érzelmi biztonság hiánya, életre nevelés hiánya

2. Pozitív élmény: nagyon sok pozitív mondat, tett, cselekedet jut eszembe ebből egyetlen egy mondatot emelek ki, a gyermekvédelmi gyámom szavai: Soha ne függj senkitől !

Negatív élmény: ha nincs meg a 8 osztályod nem lesz belőled semmi!

Ezeket hangulatfestő vágóképek kísérik, a gyermeki világ színes képekben jelenik meg, a hétköznapot fekete - fehér felvételeken látjuk. Tamara napközben több gyermekkel is találkozik. A különböző szociális háttérű gyermekek álmaikról mesélnek röviden, az alvás közben megéltekről - azt álmodtam az éjjel, hogy - , és elérhetetlen vágyaikról - arról

álmodom, hogy - is. A történet ebből a három szálból - Tamara, visszaemlékezők, gyermekek - áll össze.

A filmben végig törekszünk a bensőséges képvilág fenntartására, indirekt, “leselkedő” kamera használattal. Gyermekek szereplőinket sem mutatjuk meg teljes alakjukban. Nem helyezünk hangsúlyt a szereplők részletes bemutatására, illetve a történések magyarázatára. Csupán külső szemlélői, hallgatói maradunk a cselekménynek, a hangsúlyt a szövegekre helyezzük.

A film a Siddharta Studio és a Káliwood alkotóközösség koprodukciójában készült, önerőből.

Bízunk benne, hogy sikerül filmünkkel felkelteni az érdeklődést a nevelésbe vett gyermekek helyzete iránt, és olyan kulturális hidat teremtünk, amelyen megindulhat az érzékenyítés, a párbeszéd folyamata.